

[Peter Duetoft]

Den forskel, der bliver, ligger i, at de mennesker, der sidder i en lejr i Tyrkiet, og som anskaffer sig en bus og kører op igennem Europa og dermed igennem andre sikre lande, ikke kommer ind, mens de folk, der anskaffer sig et charterfly i Tyrkiet og flyver til Danmark, har nøjagtig samme ret efter dette lovforslag som inden dette lovforslag til at komme ind i Danmark. Så det hjælper ikke noget, at hr. Helge Adam Møller hiver den lange liste frem med navne på lande, hvor det pludselig skulle være anderledes.

Danmark accepterer stadig væk efter dette lovforslag kun lande, der har underskrevet flygtningekonventionen som sikkert land. Det var en meget vigtig del af regeringens politik, at det var sådan.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er klar over, at hr. Peter Duetoft ikke er medlem af Retsudvalget og derfor måske ikke har haft mulighed for eller tid til at se den betænkning, som Retsudvalget har skrevet.

Jeg vil godt citere: Jeg har ikke sagt noget med sikre lande. Jeg citerede meget bevidst det, som ministeren har skrevet i bemærkningerne til sit ændringsforslag. Ministeren skriver om samtlige 7.000 bosniere, der er indrejst i Danmark siden 1. januar i år, at de inden indreisen til Danmark har opnået en faktisk beskyttelse i et tredje land.

Opnået en faktisk beskyttelse. Det må da sige, som jeg har sagt, at så har de ikke noget akut behov for at få beskyttelse i Danmark. Det vil sige, at den ene milliard kroner, vi har brugt til dem, kunne anvendt i nærområdet have fået langt større effekt.

Så siger ministeren: Jamen vi kan da ikke komme og diktere, hvem der skal modtage vores penge. Det kan være, de slet ikke vil have dem hverken i Makedonien, Tyrkiet, Polen, Ungarn eller de øvrige steder, Sverige og Holland, hvor vi også har fået flygtninge fra.

Så synes jeg, ministeren skulle læse, hvad udenrigsministeren bl.a. har skrevet til Folketinget om den humanitære situation i det tidligere Jugoslavien. FN har rejst en meget stor appel om, at bistandsbehovet til at hjælpe de ca. to millioner, som FN i øjeblikket hjælper i nærområdet, for resten af indeværende år er 5 mia. danske kroner. Så kan man hjælpe de to

millioner, som man i øjeblikket sørger for i nærområdet.

Danmark tilbyder så, står her, 100 mio. kr. til ofrene for konflikten i nærområdet. Mit forslag er ganske simpelt: Hvad med at hjælpe FN, UNHCR, som på stedet står og tigger og beder Danmark, og hvor den danske regering så siger, at vi vil bruge 100 mio. kr. Hvis vi nu havde brugt den milliard i stedet for, havde vi altså kunnet dække en femtedel af FN's samlede behov til to millioner mennesker. Jeg kan sige, at skrivelsen er modtaget her i Folketinget fra Udenrigsministeriet den 19. april 1993, og det står på side 6.

Jo, der er søreme nok af myndigheder derved i området, som hjælper flygtninge, der har brug for danske eller andre penge. Og vi kan altså hjælpe flere på den måde.

(Kort bemærkning).

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Det ser ud til, at ikke alene regeringen, men stort set alle ordførerne i de indlæg, der har været holdt, er enige om, at det er asylansøgere med et særlig stort behov, som det bliver udtrykt, eller særlig stærkt belastede asylansøgere, som vi fortrinsvis skal modtage i fremtiden med de ændringer, der sker i visumpolitikken.

Men er der overhovedet nogen, der har gjort sig forestillinger om – og jeg vil gerne i bekræftende fald høre, hvilke forestillinger man har gjort sig i Indenrigsministeriet, i kommunerne og i amterne – den stærkt øgede ressourceindsats, som det vil kræve, hvis det er særlig hårdt belastede grupper, der skal opprioriteres på bekostning af mere almindelige grupper af asylansøgere?

For hvad er det, vi forstår ved særlig hårdt belastede grupper? Når vi normalt bruger det udtryk inden for social- og sundhedssektoren, er det invalide, handicappede, senildemente. Det kan være multihandicappede, det kan være analfabeter, det kan være mange forskellige grupper, som har et stort pasnings- og plejebehov i amterne og kommunerne.

Hvordan vil man løse dette meget store resourceproblem? Det er ikke nok at sige, at staten betaler, så kommunerne ikke får nogen udgifter. Det er under alle omstændigheder befolkningen, den danske befolkning, det er lønmodtagerne, der skal betale for dette her.